

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0212 van 3 oktober 2012
in de zaak 1112/0612/SA/3/0544

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de gemeente
LANAKEN

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Mathieu CILISSEN
kantoor houdende te 3600 Genk, Grotestraat 12
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gerald KINDERMANS
kantoor houdende te 3870 Heers, Steenweg 161
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 1 maart 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen de partij tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van de verzoekende partij ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het afbreken van een bestaande opslagruimte en het verbouwen van een bestaande stal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 26 september 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe BODVIN die loco advocaat Mathieu CILISSEN verschijnt voor de verzoekende partij, de heer [REDACTED] die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Gerald KINDERMANS die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 30 mei 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 5 juni 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 8 juli 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*Instandhoudingswerken (Stal 14.58 m x 32.00 m)*". De voorgestelde werken betreffen, ondanks de vermeldingen op het aanvraagformulier, in de praktijk de herbouw van een bestaande stal.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan 'Limburgs Maasland', gelegen in woongebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 augustus 2011 tot en met 22 september 2011, worden twee bezwaarschriften, ondertekend door verschillende buurtbewoners, ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 24 augustus 2011 een gunstig advies uit.

Infrax brengt op 1 september 2011 een gunstig advies uit.

De dienst Water en Domeinen van de provincie Limburg brengt op 6 september 2011 een gunstig advies uit.

ZOLAD+ brengt op 13 september 2011 een gunstig advies uit.

De brandweer van Maasmechelen brengt op 20 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 17 oktober 2011 vaardigt de gemeentelijke handhavingsambtenaar een stakingsbevel uit aangezien de tussenkomende partij hangende de vergunningsprocedure reeds een aanvang had genomen met de uitvoering van de werken.

De verzoekende partij verleent op 24 oktober 2011 het volgende ongunstig advies:

“ ...

Het openbaar onderzoek

...
...

- *Het college van burgemeester en schepenen neemt omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt in:*

‘Op dinsdag 11 oktober 2011 om 9.30 uur is onze gemachtigde technisch beambte bevoegd inzake het opsporen van bouw misdrijven in functie van de ingediende bezwaren ter plaatse geweest en heeft vastgesteld dat er inderdaad geen sprake is van een verbouwing of renovatie maar van een volledige nieuwbouw. Aan de rechterzijde van het gebouw (zichtbaar van op de [REDACTED]) zijn de buitenmuren verwijderd en zijn alle opgaande delen van de metalen draagconstructie verwijderd en is er reeds een aanzet van een volledige nieuwe metalen draagconstructie (in grijze metalen I-profielen) waar op een aantal plaatsen al een aantal opgaande prefab-betonpanelen tussen zijn geplaatst. Aan dezelfde zijde is er een begin gemaakt met een binnenindeling in dezelfde betonnen prefabbetonpanelen tot sta- of ligboxen voor vee.

Aan de linkerzijde staat de bestaande draagconstructie nog, zijn de buitenmuren ook reeds verwijderd en gebeurt er een afscherming met zeildoek zoals ook de zien is op de foto's behorende bij het bezwaarschrift 1.

Het gaat hier duidelijk om nieuwbouw, een nieuwbouw met een zuiver agrarisch doel die niet in overeenstemming gebracht kan worden met de van toepassing zijnde stedenbouwkundige en juridische regelen zowel wat betreft bestemming (agrarisch gebruik in residentieel woongebied) als wat betreft de afstandsregels tot de perceelsgrenzen zodat de ingediende bezwaren terecht zijn’;

...

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag

- Overwegende dat de aanvraag het oprichten beoogt van het regulariseren van het afbreken van een opslagruimte en het verbouwen van een bestaande stal;
- Overwegende dat de onmiddellijke omgeving bestaat uit zowel laagbouw als verdiepingswoningen, hoofdzakelijk in open vorm en afgewerkt in materialen met grote verscheidenheid zowel in textuur als in kleur;
- Overwegende dat de overheersende bebouwing in de omgeving duidt op vrijstaande eengezinswoningen, volledig vrij ingeplant; dat de perceelsbezetting relatief klein is; dat aldus een duidelijk lage bouwdensiteit in de omgeving is vast te stellen;

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften

- Overwegende dat de argumenten van de ontwerper in bijgevoegde motiveringsnota niet kunnen bijgetreden worden; dat het hier gaat over een volledige nieuwbouw en geen renovatie, dat een volledige nieuwbouw met een dergelijk agrarisch gebruik (stal) thuis hoort in een agrarisch gebied en niet in overeenstemming te brengen is met de bestemming van residentieel woongebied, dat bovendien door de vorm en afmetingen van het perceel en de gevraagde constructie en door het niet conforme inplanting (achterin, niet op de bouwlijn), het voorgestelde niet aanvaardbaar is, dat het ontwerp niet voldoet aan de vigerende normen en de algemene stedenbouwkundige voorschriften;

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

- Overwegende dat het ontwerp niet voldoet aan de algemene stedenbouwkundige voorschriften en de vigerende normen, dat het gebouw niet geïntegreerd is in het gebouwenpatroon van deze woonstraat (volume gebouw, vorm gebouw, inplanting gebouw niet op de vastgelegde bouwlijn,...);
- Overwegende dat door het niet passende materiaalkeuze materiaalgebruik (prefabbetonmaterialen in bruine kleur, dakbedekking golfplaten, samengevat een meer grootschaligere industriebouw met materiaalgebruik vreemd aan het materiaalgebruik in de omgeving,...) de integratie in de omgeving niet wordt gegarandeerd;

...

Algemene conclusie

- Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp niet bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving;

BESCHIKKEND GEDEELTE

ADVIES

- **Ongunstig** advies voor het regulariseren van het afbreken van een opslagruimte en het verbouwen van een bestaande stal;

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 29 november 2011, evenwel laattijdig, een ongunstig advies.

Met een aangetekende brief van 5 december 2011 deelt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan de tussenkomenende partij mee dat de verzoekende partij geen beslissing heeft genomen binnen de in artikel 4.8.18, §1, eerste lid VCRO voorgeschreven vervalttermijn en dat de aanvraag overeenkomstig artikel 4.7.18, §2 VCRO wordt geacht stilzwijgend geweigerd te zijn.

De tussenkomenende partij tekent tegen deze stilzwijgende weigeringsbeslissing op 21 december 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 februari 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

...

Ter zake de volgende opmerkingen :

...

- *De voorgestelde bestemming is niet tegenstrijdig (niet zonevreemd). Kwestieuze werken mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.*
- *Vanuit stedenbouwkundig oogpunt kan de voorgestelde herbouwing niet worden aangenomen.*
 - *De werken betreffen een nieuw te bouwen stal.*
De aanvraag moet beschouwd worden als een verregaande en structurele opwaardering van de bestaande, door bouwgebreken aangetaste minderwaardige stal. De nota bij de aanvraag beschrijft de bestaande toestand als instabiele constructie, doorgebogen en gerotte dakbalken, dak niet meer waterdicht,...
Oorspronkelijk maakte deze stal deel uit van een groter geheel met 2 kippenstallen, op een terrein op de hoek [REDACTED] (bij de woning [REDACTED]). Rond de eeuwwisseling werd het noordelijke deel (met één van de twee stallen) verkocht. Vervolgens werd voor dit deel een verkavelingsvergunning voor 5 kavels bekomen.
 - *De omgevende bebouwing heeft een uitermate residentieel karakter. Het niet grondgebonden stallen van vee –in de voorgestelde omvang- is niet verenigbaar met deze woonomgeving en moet verwezen worden naar de agrarische gebieden.*
De verregaande opwaardering van de quasi versleten stal kan geenszins passen binnen de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen voor deze omgeving.
 - *Aanvrager is veehandelaar en woonachtig op het links belendende perceel. Het perceel waarop de stal staat is geen eigendom van aanvrager. Het is onduidelijk of aanvrager over een in de tijd duurzaam gebruiksrecht beschikt. Noch de inplanting van de stal, noch de noodzakelijke afgeschermd groenaanleg vormen een voldoende geïntegreerde bedrijfssite met de overige aanwezige gebouwen.*
Verder is er evenmin zicht op wat de toekomstperspectieven van kwestieus bedrijf zijn : leeftijd exploitant, mogelijke bedrijfsopvolging, ... ?
 - *De bezwaarschriften bij het openbaar onderzoek reageren in hoofdzaak tegen*

-de lawaai- en geurhinder, het ontbreken van een groenscherm, een ernstige verstoring van het woongenot, de voorziene natuurlijke verluchting van de stal geeft overlast van stank en vliegen;
-hoewel aanvrager hier vee sinds 1990 is er met de verkaveling en bijgaande bebouwing een gewijzigde situatie ontstaan;
-de reeds uitgevoerde werken stemmen niet overeen met het plan (nieuwbouw in uitvoering is hoger dan voorgesteld);
Wat betreft de eerste 2 aspecten moeten deze bezwaarschriften als gegrond worden bijgetreden.

*Het ongunstig advies van het college van burgmeester en schepenen wordt bijgetreden.
Het beroepschrift wordt **ongunstig** geadviseerd.*

...

Na de hoorzitting van 7 februari 2012 beslist de verwerende partij op 1 maart 2012 om het beroep voorwaardelijk in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

*Overwegende dat het beroep ertoe strekt een stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen voor instandhoudings- werken aan een stal op een perceel aan de [REDACTED];
dat volgens de plannen de bestaande gevels in betonblokken worden vervangen door betonplaten; dat wat betreft het dak de houten balklaag en de asbesthoudende golfplaten worden vervangen; dat als nieuwe dakbedekking zwarte golfplaten zijn voorzien; dat de dakspanten behouden blijven;
dat bij het plaatsbezoek de werken reeds in uitvoering bleken te zijn;*

Overwegende dat het perceel overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 goedgekeurd gewestplan Limburgs Maasland gesitueerd is in een woongebied;

dat de woongebieden, overeenkomstig artikel 5 § 1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven; dat deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen echter maar mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat er voor het deel van het gemeentelijk grondgebied, waar de percelen gelegen zijn, geen goedgekeurd ruimtelijk uitvoeringsplan of bijzonder plan van aanleg of een vergunde niet-vervallen verkaveling van toepassing zijn;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 4.3.1 VCRO een vergunning kan worden verleend indien het aangevraagde verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat het perceel niet gesitueerd is in overstromingsgevoelig gebied; dat het ontwerp geen bijkomende bebouwde oppervlakte betreft, zodat in toepassing van de watertoets geen schadelijk effect voor de omgeving te verwachten is; dat door de Dienst Water en Domeinen van het provinciebestuur een gunstig advies werd verleend;

...

Overwegende dat als voorwerp van de vergunningsaanvraag instandhoudingswerken worden vermeld; dat de voorgestelde werken echter als een 'herbouwen' te begrijpen zijn, zoals dit begrip gedefinieerd is in art.4.1.1 VCRO (herbouwen : een constructie volledig afbreken, of meer dan veertig procent van de buitenmuren van een constructie afbreken, en binnen het bestaande bouwvolume van de geheel of gedeeltelijk afgebroken constructie een nieuwe constructie bouwen); dat het ontwerp een nieuwbouw voorziet, weliswaar met hergebruik van de bestaande spanten voor de dakstructuur;

Overwegende dat de voorgestelde bestemming niet strijdig is met het gewestplan (niet zonevreemd); dat kwestieuze werken echter maar mogen worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat bij besluit van 22 november 2010 het college van burgemeester en schepenen een klasse 2-milieuvergunning heeft verleend voor onder meer het stallen van 76 runderen, voor een termijn van 5 jaar;

Overwegende dat de deputatie van oordeel is dat de voorgestelde werken ter plaatse kunnen worden aangenomen; dat het de vervanging van een bestaande in uitbating zijnde stal betreft; dat het gunstig advies van de afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling wordt bijgetreden; dat de voorgestelde plannen bouwtechnisch overeenstemmen met wat voor de opgegeven bestemming gangbaar is; dat met de voorgestelde werkzaamheden de gebruiksfunctie van de constructie behouden blijft;

Overwegende dat de voorgestelde herbouwing een verbetering inhoudt van de bestaande versleten constructie;

Overwegende dat om voormelde redenen de bezwaren bij het openbaar onderzoek niet worden bijgetreden; dat het kwestieuze veebedrijf ter plaatse aanwezig was vooraleer in de omgeving ervan een verkaveling werd gerealiseerd; dat het veebedrijf steeds over de nodige exploitatievergunningen beschikte en nog beschikt; dat de herbouwde stal wordt aangepast aan de meest recente exploitatiemethoden en dat de ingediende bezwaren; welke milieutechnisch van aard zijn; werden behandeld in de procedure van de milieuvergunningsaanvraag;

Overwegende dat de voorgestelde werken verenigbaar zijn met een goede ordening van de plaats;

...

BESLUIT

Artikel 1 Het door de heer █████ ingesteld **beroep wordt voorwaardelijk ingewilligd.**

Vervolgens wordt aan de heer █████ de stedenbouwkundige vergunning verleend voor de op de bijgaande plannen aangeduide werken onder de voorwaarde dat in verband met de brandweerstand en de brandveiligheid van de constructie en de evacuatievoorzieningen het advies van de brandweer strikt wordt gevolgd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomenende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“..."

Een dergelijke uitbreiding past niet binnen het kader van de bestemming die door het Gewestplan ‘Limburgs Maasland’ (K.B. 1 september 1980) aan de percelen gegeven werd. De gemeente wenst dan ook een rechtlijnig beleid te voeren en geen gebouwen voor agrarische doeleinden meer toe te staan binnen woonzones indien deze rechtstreekse hinder veroorzaken voor de omwonenden.

De hinder die de omwonenden op dit ogenblik ondervinden van het landbouwbedrijf en zullen ondervinden door de voltooiing van de stallingen, blijkt duidelijk uit de verschillende bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek van huidige aanvraag werden ingediend.

Het is de taak van de gemeentelijke overheid om in het geval omwonenden hinder ondervinden of zullen ondervinden van een bepaalde exploitatie, binnen het kader van de haar toegekende bevoegdheden, maatregelen te nemen om deze hinder te voorkomen dan wel deze tot een minimum te beperken. Hierbij kan verwezen worden naar de politionele bevoegdheden van het College van Burgemeester en Schepenen doch ook het systeem van klachtenbehandeling zoals omschreven in artikel 197 en 198 Gemeentedecreet.

In huidig geval vormt het proces-verbaal opgesteld door de handhavingsambtenaar van de gemeente Lanaken, ten gevolge van de werken die door dhr. [REDACTED] reeds werden aangevat zonder dat hij hiervoor over de nodige stedenbouwkundige vergunning beschikte, een getuige van het beleid dat de gemeente Lanaken ter zake voert. In aansluiting bij deze vaststellingen werd overigens onmiddellijk een stakingsbevel

uitgevaardigd dat bekrachtigd werd door de bevoegde Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur. (cf. stuk 3)

De gedane vaststellingen doen vermoeden dat dhr. ■■■ niet zal aarzelen om de reeds wederrechtelijk aangevatte werken opnieuw aan te vatten en op die manier de stallingen te voltooien, in strijd met de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

Het spreekt voor zich dat eens de gebouwen opgericht zijn, er een situatie gecreëerd wordt die moeilijk te herstellen is.

Gelet op voorgaande beschouwingen meent verzoekende partij dan ook dat een uitvoering van de bestreden beslissing de uitvoering van haar overheidstaak verhindert minstens deze in ernstige mate bemoeilijkt.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“...

Allereerst moet erop worden gewezen dat de verzoekende partij ten onrechte beweert dat het bestreden besluit de vergunninghouder in staat zou stellen zijn landbouwbedrijf “verder uit te bouwen” door de oprichting van “nieuwe stallingen aan zijn landbouwbedrijf”. Niets is minder waar. Zoals duidelijk blijkt uit het bestreden besluit en uit de stukken van het dossier heeft ons college aan de heer ■■■ een vergunning toegekend voor de vervanging en herbouw van één reeds bestaande en reeds in gebruik zijnde stal voor het houden van runderen. Van enige uitbreiding of verdere uitbouw van het bedrijf is dus geen sprake. Een bestaande opslagruimte langs de bestaande stal werd trouwens afgebroken, waarvoor het bestreden besluit tevens een regularisatievergunning verleende. De bewering van de verzoekende partij mist dus feitelijke grondslag.

Bovenal voert de verzoekende partij hier in wezen wettigheidskritiek aan stellende dat de uitbreiding niet zou passen in een woonzone. Uw Raad neemt evenwel in vaste rechtspraak aan, net zoals de Raad van State trouwens, dat het vereiste van een MHEN een afzonderlijke schorsingsvoorwaarde is die los moet worden gezien van de voorwaarde van het aanvoeren van “ernstige middelen” tot nietigverklaring.

Een beweerde onwettigheid maakt dus alleszins geen omstandigheid uit die op zichzelf een MHEN zou vormen dat een schorsing zou rechtvaardigen. Een mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van de onwettigheid, kan immers niet volstaan om het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen (zie RvV, arrest nr. S/2011/101 van 23 augustus 2011; nr. S/2011/100 van 23 augustus 2011; nr. S/2011/98 van 16 augustus 2011).

De verzoekende partij voert verder aan dat haar “rechtlijnig beleid” zou worden gedwarsboomd en haar overheidstaak zou worden bemoeilijkt. Ons college wenst hiertegen in te brengen dat de beweringen van de verzoekende partij duidelijk te kort schieten om in hare hoofde een persoonlijk MHEN aannemelijk te maken.

Zoals gesteld moet het vereiste persoonlijke karakter van het MHEN in hoofde van een overheid zo worden geïnterpreteerd dat moet worden nagegaan of de verzoekende partij als gevolg van de eventuele tenuitvoerlegging van het bestreden besluit haar overheidsopdrachten of bestuurstaken niet meer zou kunnen uitoefenen of dat dit zeer

moeilijk wordt gemaakt. Een dergelijk persoonlijk moeilijk te herstellen én ernstig nadeel wordt evenwel geenszins aangetoond.

De verzoekende partij voert immers op geen enkele wijze aan dat de uitoefening van haar specifieke opdrachten of taken, waarmee zij belast is, door de uitvoering van de huidige bestreden beslissing (die een individuele draagwijdte heeft!) verhinderd wordt of in ernstige mate bemoeilijkt wordt.

De rechtspraak van uw Raad en van de Raad van State is terzake trouwens zeer restrictief en erkent slechts in zeer beperkte gevallen een persoonlijk MHEN in hoofde van een overheid (bijv. wanneer de uitvoering van een beslissing ingrijpende gevolgen heeft voor haar reeds sinds geruime tijd nagestreefde en planologisch op verscheidende niveaus erkende stedenbouwkundige beleid, zie R.v.St., nr. 202.778, 6 april 2010).

In casu maakt de verzoekende partij niet aannemelijk dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ingrijpende gevolgen zou hebben voor de uitoefening van een consistent en consequent beleid.

Ons college wijst er in dit opzicht nog op, zoals blijkt uit stukken nrs. 10.9 van het bijgevoegde dossier, dat de verzoekende partij zelf bij besluit van 22 november 2010 nog een milieuvergunning heeft verleend aan de heer █████ voor het hernieuwen en veranderen door uitbreiding van zijn inrichting (houden van 76 runderen), oordelende o.a. “dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften”.

Alhoewel deze milieuvergunning slechts verleend werd door het college van burgemeester en schepenen voor de duur van 5 jaar (met het oog op evaluatie van de inrichting) omwille van de “gedeeltelijke verstoring van de woonfunctie in de onmiddellijke omgeving”, is het voor ons college duidelijk dat er geen sprake kan zijn van een “rechtlijnig beleid” van de verzoekende partij en dat zij nu dan ook geenszins voor uw Raad de schorsing kan vragen van het huidige bestreden vergunningsbesluit om dit beweerde rechtlijnige beleid te trachten te kunnen handhaven...”

3.

De tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Het argument dat de uitvoering van de beslissing de gemeentelijke overheid zou verhinderen uitvoering te geven van haar overheidstaak is onjuist en overigens niet relevant met betrekking tot het schorsingsverzoek.

De verzoekende partij verwacht hierbij de argumenten die te maken hebben met de grond van de zaak en met het verzoek tot vernietiging.

Het is derhalve onjuist dat het verantwoord of ‘zinvol’ zou zijn de bestreden beslissing te schorsen totdat er uitspraak is gedaan over het verzoek tot nietigverklaring, gezien dit niets te maken heeft met enige zekerheid, welke verzoekende partij vraagt voor de draagkracht van haar bestuurlijke maatregelen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

In hoofde van een bestuurlijke overheid zoals de verzoekende partij kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel wanneer de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht, waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en wanneer de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Het nadeel van een bestuurlijke overheid zoals de verzoekende partij kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen moeten aantonen.

2.

De Raad stelt vast dat, benevens de omstandigheid dat de verzoekende partij onvoldoende aannemelijk maakt dat de bestreden beslissing de uitoefening van haar overheidstaken verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt, de werken waarvoor de stedenbouwkundige vergunning werd verleend, zijn uitgevoerd. Uit de behandeling van de zaak ter openbare terechtzitting van 26 september 2012, is gebleken dat de bestreden vergunning werd uitgevoerd.

De Raad moet bijgevolg noodzakelijk tot de conclusie komen dat de vordering tot schorsing van de verzoekende partij, die in essentie is gericht op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zonder meer doelloos is geworden. De door de verzoekende partij geschetste nadelen kunnen immers niet worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer: 1112/0612/SA/1/0544.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER